

DEBRECZENI HIRLAP

Arányos árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő
Ifj. Gily Ede.
Kiadó s laptulajdonos.
Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fe.
Egyes szám 4 kr.

A néppárti akció tartalma.

Debreczen, július 2.

(—s.) A néppártnak egyetlen tagból álló képvisellete, főtisztelendő Zelenyák páter ur az országgyűlés színe előtt nem habozott kijelenteni, hogy az ő háta mögött az egész ország népe áll. Állításnak ez elég merész és bombasztikus, de végre is az a főkérdés, hogy mennyiben felel meg a valóságnak? A nagy dob is nagyot szól, ha nagyot ütnek rá, de csakis azért ám, mert nagy benne az üresség. Zelenyák páter ur pedig adósunk maradt annak bizonyításával, hogy az ő nagyot hangzó mondása mögött nem üresség, hanem tartalom vagy. E nélkül pedig tagadjuk és el nem hiszük állítását s valóban pines okunk azt plausibilisnek tartani, mert sehogy sem megy a fejünkbe, hogy az egész ország népének ereje csak egyetlen egy képviselő megválasztásában tudott volna nyilvánulni. S ezen felül még az is növeli kételkedésünk alaposságát, hogy tudomásunk szerint a szorosan vett népek is tekintélyes része református, lutheránus, unitárius és zsidó vallású, akiket Zelenyák János csak önámítás segítségével állíthat politikai párthiveinek.

De ha a nevezett főtisztelendő ur adósunk is maradt a bizonyítással, mi azt hisszük, hogy a legközelebbi jövő ezt a hitnyt pótolni fogja, csak hogy nem a főtisztelendő ur által jelzett, hanem ellenkező

irányban. Az ősszel megejtendő általános képviselőválasztások bizonyára valóságos tűzpróbául fognak szolgálni minden párt árnyalat s így a néppártra nézve, is amelynek programja tulajdonképpen nem áll egyébben, mint az u. n. egyházpolitikai reformok ellenzésében vagyis most már a törvények revíziójának követelésében. Ez a szűkkeblű, felekezeti cél teljesen kimeríti a néppárt egész akcióját és programját s az ujabban legfeljebb annyiban nyert kibővülést, hogy az utómontán reakció a képviselőház által elfogadott kuriai bíráskodásról szóló törvényjavaslatban foglalt u. n. szószéki paragrafusban sérelmet lát és ez ellen a szakasz ellen való izgatást is fölvetve programjába. A főrendiháznak szeptemberi tanácskozásai megfogják mutatni, hogy a néppárt micsoda sikereket tud elérni a felső kamarában, az általános választások pedig arról fognak tanúságot tenni, hogy mi igaz Zelenyák urnak abból a mondásából, hogy az egész ország népe alkotja a néppártot.

Mi, akik a szabadelvű haladásnak vagyunk föltétlenül hívei, a szabadelvű pártot az új választásoktól nem féljük. A magyar nemzet józansága és vallási téren mindenkoron tanúsított higgadtsága és türelmessége olyan nemzeti erények, amelyeknek gyökérszállai mult századokba nyulnak vissza és ép azért teljesen átmentek a közérzetbe és köztudatba s ezek teljes garanciát nyújtanak arra nézve, hogy az

u. n. kulturharcnak földézése még az általános választások izgató hevében sem vezethet számottevő sikerre.

Politikai hírek.

Ugron és a nemzetiségek.

Az újvidéki Zasztava szerint Ugron Ujvidékre készül, hogy ott is szervezze pártját s kifejtse programját, mely alkalommal körülmenyesen fog a nemzetiségi kérdéssel is nyilatkozni, miután immár arra a meggyőződésre jutott, hogy Magyarországon minden pártnak a nemzetiségekkel meg kell állapodnia a jövőre nézve való tekintettel. — Ugron elhatározta a nemzetiségekkel nyíltan eljárni, — hogy velük szövetkezve a „kormányt megbuktassa.”

Vámszerződés Bulgáriával.

Politikai körökben az Ausztria-Magyarországgal kötendő vám- és kereskedelmi szerződések iránt teljes nézetváltás állott be. Még azok is, akik annak előtte az oroszbarát áramlattól vezetve a szerződés ellen nyilatkoztak, most annak szükségességét hangoztatják, sőt remélik, hogy a szerződés még július folyamán létre is fog jönni.

Külföld.

Az új nunczius Bécsben.

Taliani, az új bécsi nunczius július közepén érkezik Bécsbe, hogy átvegye a nun-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

A LANT.

Kopott a lant, — nem adnak már Vidám hangot hurjai!
Rólad egy egy vidító dalt
Alig lehet hallani.

Nem is zenghet vidító dalt
Szegény lantom, — nem lehet! —
Mikor bánat köd boruja
Takarta be lelkemet!

Mi rajta zeng, csak gyászének,
Fájdalomnak zengzete:
Sok reményem semmisült meg,
Hogy zokogjak felette.

Lantom már csak jelző fa
Fagyatott sir felett...
Ot. török szét darabokra
Ha a halál eltemet!

Szini Péter.

Párbaj.

Csak midőn lakására ért, kezdett a történetek fölött gondolkozni. Hiszen minden oly hirtelen gyorsan folyt le. Egy vendéglőből lépet ki az italtól kevéssé kábultan. — Szembe vele egy fiatal pár jött, önkéntelenül egy kevéssé merészebben nézett a csinos asszonyka

szemeibe. A hölgy kísérője halálsápadt lett, eleresztette nejének reszkető karját és hatalmasan pofon ütötte a bámulattól még a magához tért Kardos Bélát.

Ez ugyan gyorsan folyt le.

Holnap tehát megvívna az bizonyos. Léptek hallatszanak a feljárón, komoly arccal belépnek barátai.

— Az ügy el van intézve. A párbaj holnap reggel lesz. Te Béla, csodálatos ember ellenfeled, mindenbe belement. Vontesövű pisztoly 20 lépés távolság.

Kardos arczát hideg verejték lepte el.

— A pisztolyok már meg vannak, nézd csak minő herczigek.

Kardos nézte őket.

— Jössz még ki velünk? Nem.

— Jó, hát akkor holnap reggel hat órakor itt leszünk. Hát csak higgadtság. Szervusz.

Mindeme szavakat mintegy álomban hallotta hősünk.

Újra magában maradt. Kezét hideg homlokán végig húzta, majd összerezte. Szembeszálni egy netán halálhozó golyóval? Brrr. Fázni kezdett, majd nagy léptekkel járt fel szobájában és izgatottan nézi óráját.

Este 10 óra volt. Összesen még néhány órája volt hátra életéből... talán, Mindenféle rémgondolatok kinozzák, végre gépiesen vetkeződni kezd és lefekszik. Alvásról azonban szó sem lehet. Néha-néha elszundikál, de csakhamar felriad gyötrelmes gondolatoktól és képzeletektől gyötörve.

Tán csak nem félek? — kérdé önmagától.

Reszkető ajkai és egymáshoz verődő fogsorai megadják neki a feleletet. Óra-óra után ment. Nem képes ágyában maradni. Felkel, öltözködik, majd kinéz a sötét éjszakába. — Kisérteteket vélt látni a homályban, kik sohajtoznak és a kik mind párbajban estek el. Idegesen csapja be az ablakot és még ingatottabban jár fel és alá szobájában. Hirtelen észbe jut valami. Tentát, tollat, papírt vesz elő és a lobogó gyertya lángjánál inni kezd. A betűk tánczolni keznek szeméi előtt és reszkető keze csak hieroglyfeket tud vetni az összegyűrt papirosra. Fogai vacognak, lábai reszketnek, fogsorai folyton egymáshoz verődnek. Megijed önmagától.

Hát csakugyan oly gyáva?

Az idő gyorsan mulik, kün viradni kezd. Kardos darabokra szakítja az ákombákomokkal telefirkált papirost és kidobja ablakán. A hajnali szellő felkapja azokat és vitte szét ezerfelé.

Most egy palackot pillantott meg, mely negyedrészig tele volt még szeszes itallal. Kezeibe ragadta és ivott-ivott mohón, míg csak egy csepp is volt benne. Szemei fénylenek, arca kipirul. Aztán mosolyogva jár és remülten lesi a gyorsan előre rohanó óramutatót.

Az utcza élénkülni kezd, ébred a város. Minden kocsirobus remegésbe hozza, arca majd bíbor vörös, majd halálsápadt.

Végre itt vannak. A kocsi megáll a kapu előtt, barátai a lépcsőkön feljönnek, a többi lázas gyorsasággal folyik le.

A segédek csodálkoznak felük nyugodtságán.

ciatura vezetését. A glia r d i bitoros legközelebb egyenesen Rómába utazik, noha eleinte Karlsbadba és Tiroba akart menni. A Vatikánban nem akarják, hogy a volt nunciusz még Bécsben legyen akkor, amikor utódja is megérkezett. A császár A glia r d i bitorost audiencián fogja fogadni.

Tartománygyűlés.

Az alsó-ausztriai tartománygyűlésnek a tartománygyűlési választási rend megváltoztatására egybehívott rendkívüli ülészekát tegnap nyitották meg.

Életpályák.

Debreczen, július 2.

Az intézetek ajtai hosszú két hónapra bezárultak. A tanuló ifjuság haza ment pihenni. S tekintve a mind nagyobbodó tananyagot, s az ezzel járó óra számok sokaságát, — a pihenést ifjuságunk jól kiérdemelte.

Eltelt azon idő, midőn csak néhány tárgyból állott az évi kursus, s azzal végzett iskola éveit az illető. Magán szorgalmára volt az fenntartva, hogy tovább képezze magát.

Ma az iskola, valódi nevelő s képző intézet! . . . A studiumok alatt csak amugy görnyednek ifjaink, s talán azért van köztük annyi, megelémedett korhoz illő komoly karakteres kinyomat, hogy az ifju kedélyt a túl sok lecke órával a szó teljes értelmében kiölik.

Radikális reform kell ide, míg iskoláinkban is a mértéket megfogják tudni találni. Vajudik is eleget a kérdés, de rák módjára nem halad előre.

Nincs elég bátorságuk szaktanférfaiknak, hogy a kérdést megtudják oldani. A hányat megkérdesznek, az mind laviroz, s mindegyik dicshymnust zeng a saját tárgya mellett, melyet még nagyobb mérvben kéne tanítania. S a teméntelen országos szaktanácskozások végeredménye: kis mese nagy mise, az egészből lett semmi se.

Itt természetesen a mindenféle középiskoláinkról van szó, s nem az alsóbb intézeteinkről s meg az egyetemekről.

De ha elismert tény is középiskoláink talterheltsége, az is köztudomásu, hogy ifjaink jó nagy része még mind a jogi pályára tódul.

Nézzé bárki meg a két magyar egyetem népességének a kimutatását, állításunk igazságára azonnal rá jön.

A jogi fakultások népsége, az egyetemi létszám háromnegyedét teszi! . . . Ehhez jön még az országban lévő tiz jogakadémia ezerszáz hallgatóval.

Ez sajnos jelenség, mivel jogi pályával ma ma már nehéz nálunk karriert csinálni. A jogot végzett rég tulhaladta férfi delét aránylag mint kis fizetéses állásban senyved a ropant nagy konkurencia miatt. Azonkívül nálunk a hivatalnokok nincsenek valami briliánsul fizetve. Ausztriában például, kétszer akora a hivatalnokok fizetése, — mint nálunk.

Nem jobban tennék-e ifjaink, ha a pályára mennének inkább, a mi a gyakorlati megélhetés terén mozog, mint például az ipar és kereskedői pálya! . . .

A közép osztály ifjaiból telik ki a sok jogász. Ha ezen sok intelligens elem az ipar, — kereskedés terére vetné magát, mennyire más lenne iparunk, kereskedelmünk, ha a nemzet értelmes osztályja okupálná azt.

Vetkezzük le azon hagyományos szellemet: hogy az iparos munka durva köznek való és a pudli mellett állani meg szinte szegyenítő.

Vajjon miért?

Hát nem a télen olvastuk, hogy Angliában nemcsak az intelligens elem görnyed napestig a pudli mellett és nemcsak a lordok fiai, hanem királyi hercegek ifjai is.

De hatalmas is ám az angol ipar, kereskedés! . . . Ugyanily pártolásban részesül más nemzeteknél is e két iparág.

Nálunk — ha nem is akkora mérvben mint régen, de még most is nagy az elítélet. Kinlódunk a jogi pályán, mert ez illő az urfihoz, ki egy fejel magasabbnak érzi magát a kereskedő, iparos pályára menőnél — holott valódi szánalmas pária, ki vaktában megy neki az életnek, eltöltve egész életét zárt levegőjű szobában, lassu elöhaladással, szánalmas fizetéssel.

A jogi kurzuson mindenki feszít, elkülönítve magát a kereskedő és ipar pályákra menőtől, később az életben családát alapítva azzal nyomorog, míg a flenzett iparos keres-

kedő ifjak, életök delén vagyona tesznek szert.

Jó lesz a szülőknek gondolkozni a nyári hosszú fériá alatt e kérdésről, s ne küldjék fiaikat mind a gymnasiumokba, hogy onnét lépjenek a jogi pályára. Legyünk végre mi is praktikus nemzet, s járjunk a biztos megélhetési uton, s ne a csillogó, de koldus pályákon.

A nőemancipáció.

Debreczen, július 2.

Simli Mariska lapunk új munkatársa rendkívül érdekes cikket irt kérdésünkre a nőemancipációról. — A számottevő kulturpolitikai fejtegetések a következő cikkében adjuk:

A politika: a czélszerűség tudománya. A kultúra: a czélszerűség, az idealismus szolgáltatásban. A kulturpolitika: az embereszményítés művészete, teoriában. Az embereszményítés: az örök szédnek szebbé szépítése, a világtörténelmi idők folyamában.

A kultúra tudománya- és művészetének, elmélete- és gyakorlatának (a a kulturpolitika az aesztetika- és a paedagogiának!) tudományos művészeti, elméleti és gyakorlati célja tehát — az emberretek, az emberideál: a lángelme, több! a lánglélek; mely megörökül és a végtelenig ismétlődik: a műretek és müideálok alkotásában.

A kultúra célja a perfectióban; önlelkünkben (öneszünkön-önszivünkben-önakarunkban) és idegen lelkekben; eszmében-vágyban, tettben és tárgyban, életben-lényben: a költők, a bölcsök, a művészek, „szentek“ (asketák) élete-lelke műveiben.

A kultúra lényege: fokozatos emancipatio: — az örök, a lelk, a mű-, a művészet, és a világtörténelmi — a sokrateszi a platoi: — a dantei, a michelangeloi; — a shakespearei, a byroni; — a hugoi, — a goethei, — a madáczi ember; az aesztetikai szivember észember, jellemember; az egyénített költőszet, bölcseszet, művészet, szentség, ideál; az örök szerelemember; a világitó-mámorító, a megifjító-istenítő, a lángoló, az alkító tüzlélek a léngszerü-lángszivü-lángajku „én“; az inczarnalt „lángnyelv“, az örök „tüzesnyelv“ emancipatiója: az „itt“ és az „ott“, a hely

Azok egyike az egész uton oktatja; — Husz lépésre felálltok egymástól. A föltött pisztolyt kezdedbe adom. Azon kérdésre akartok-e békülni, megvetőleg mosolyogsz. Majd háromig számolok. Egynél felemed pisztolyod, kettőnél czélozol, háromnál lösz.

Es ő mint egy automata utána mondta: — Egynél felemed pisztolyomat, kettőnél czélozolok, háromnál lövök.

A várost ekközben elhagyták. A madarak vidám csicseregése fogadta őket a kies vidéken. A kocsi gyorsan halad előre. Béla meg folyton ismételte: „Egynél felemed pisztolyomat, kettőnél czélozolok, háromnál lövök“.

Végre megérkeztek. Az elterfél már ott volt.

Az egyik segéd Béla szájába egy cigarettát dugott és ő gépiesen színi kezdte. Azalatt kintették a helyet, megtöltötték a pisztolyokat, sorsot huztak, stb.

Béla mintegy fátyolon keresztül látta mindezt, a pálinka megtette hatását, bátorságot kapott.

Most szembe állanak egymással. A halálos csendet egy kakuk távoli szava és egy tücsök czinczogása zavarja csak meg.

— Egy, Béla felemeli fegyverét.
— Kettő, nyugodtan czéloz.
— Három

Egyszerre két durranás, visszhangozva ezerszeresen a távoli hegyek által.

Béla csak arra emlékszik, hogy füstfelleglet látott, majd két lövés reszketteti meg a levegőt és most bámulva néz körül.

A segédek mosolygó arczczal tapogatják és vizsgálják, nem történt-e felüknek baja.

Hé! Istennek, mindkét fél sértetlen maradt.

Béla nem hisz magának, tapogatja testrészeit; hihetetlen, teljesen ép.

Kölesönösen mind mosolyognak és dicserik a felek bátorságát. Az orvosok komoly arczczal erősítik, hogy már rég két oly bátor gentlemant nem láttak.

Felek természetesen kibékülnek és kölesönösen sajnálják a megtörténteiket. A kocsi vigan üdvözli Kardost, ki nagyielküen mosolyog és kin határtalan öröm vesz erőt.

Az uton vigan csevegnek. A segédek ismétellen bámulatuknak adnak adnak kifejezést felük megtartása fölött és csodálják biztos kezét; a golyó az elterfél feje fölött egy negyed méterrel furódott egy fába.

— De a lurkó is jól czélozott — jegyzi meg Kardos.

— Fülelem mellett fütölt a golyó. A segédek esküdznek, hogy ők is hallották fütöltni a golyót. (Pedig vagy tiz lépésnyire állottak tőle egy vastag fa mögé bujva.)

*

A város tele van a párbaj hirrel. Kardost mindenfelől üdvözlik. Erdemduš öreg kasszói

tagok megrázzák kezét uramöcsémnek és nagy csoport verődik körülötte össze.

A fiatalabbak tátott szájjal halgatják a hős elbeszélést:

— Mily nyugodtan aludt. Lefekvés előtt barátaival kalandot keresett az utcán. Reggel csak arra ébredt fel, midőn segédei költögettek. Az uton odafelé folyton pikáns históriákkal traktálta barátjait. Közvetlen a párbaj előtt nyugodtan cigarettára gyujtott. Hidvégerre czélozott. Helánték vagy semmi. Golyója egy centiméterrel ellenfele feje fölött repült.

— No de meg kell vallanom — jegyzi meg Kardos, habár már nyolcz párbajom volt még ily ügyes ellenfelem alig volt (notabene ez volt első párbaja).

— Nézzétek! Golyója egy csomó hajszált vitt el üstökömből, és evvel magasra fésült hajának hiányzó részére mutatót.

Egész nap közösedalat tárgya volt.

A délutáni posta egy illatos levélkét hozott neki, melyben egy fess asszonyka megdöbbenésének ad kifejezést a veszély fölött, a melyben Kardos forgott és hogy kárpótlást nyujtson neki, illetve hogy megjutmazza bátorságát, megadja az eddig hiába könyörgött találatát.

Este a kaszinóban szükkörü lakoma volt Kardos Béla a híres, bátor és kiváló jellemű gentleman tiszteletére.

Bergmann Sándor.

és az idő; a múlt és a jelen századév, óra, vagy pillanat; az örök elvirágzás, a testi virághullás-porlás emberének; virágorból alkotott lenyének; az átsiető Élet (: a tünést mulás, a „Heute roth, Morgen tot!“ ez árnyjátékos, e büvjátékos örök büvészenek :) tünő muló hatása alul: — a szabadságát-vesztett Szabadság, a született Caesar, a souveren Lélek emancipatiója: a született vámszedő, a professionatus hátramosztó, a despoticus anyag nyomása alul; — az absolut szellem emancipatiója, a conczert: — a nemi, — a faji, — a nemzeti, — az egyházi, a világi — a társadalmi, — a családi, — az időleges és helyi viszonyok; — a conservativismus, a chauvinismus, — a klerikalismus, — a patriarcalismus; szóval: a százalaku-arcu bigotteria; az izlés napi szeszélye-hangulata, a divatozás szél- és tengeráramlata s ez áramlatok egygyésodró, egygyéfvó-egyémósó (: nivelláló) munkája alul; — emancipálni a nemzetet a nemzeti, a társadalmat a társadalmi, a papot a papi, a családot a családi, a nőt a nő orthodoxia: az óhitű szigor, az ájtatos fegyelem nyomora alul: ez a kulturpolitika czélja, ez a remeklés, ez a perfectio, ez a világtörténelmi emancipatio!

Fölpattantva a női önnállóság „háremajtaja“-t: Wlassics miniszterben, az universalis jogász jogot adott az örök embernek, az örök eszony fölött, a magyar nőben; mondván:

Az intelligencia jogai absolut jogok. A természet, a tudomány és művészet szerelme. az ember ihlett lelke — nem ismerhet nemi kérdéseket!

Örök nemzeti kár, hogy nem akad nálunk, a női intelligencia jogához hasonlóan, a női moralitas jogának (a moralitas nálunk: eddig női kötelesség és nem emberi jog!) a nő ethikai emancipatiójának is egy Wlassics minisztere; a ki, a leányi szüzelvek, szüzeltelek társadalmi kényszerével, szocialis bigotteriájával farkasszem nézve; színre hozatná a nemzeti szinpadon: — a félrelépett ifju, az erényvesztett férju: vőlegény, férj, atya paro... akérom mondani: trageodiáját.

(Magam az asketák asketája levár — nem érhet vád: hogy a saját önkényes ethikai emancipatiomnak irok, e tréfában, apologiát!)

A mi, egyébként, a nemi kérdéseket illeti: ezeknek vajmi kevés értékük és érdekük van előttünk: ideális gondolkodók, nem szó- és forma-, hanem lélekszerint philosophok előtt.

Simli Mária.

Egyről-másról.

Egy csókról.

A legszebb fekete szemei vannak, iger kedves fítos orrocskája, piros, csókra termett ajkai, — tizenhétéves és egy háziurnak a leánya. Két, szőke barátnéja van, a kikkel naponta együtt jár a zenedébe és a mint az a három édes leány is utcán elhalad, a járókelők akaratlanul is utánuk fordulnak.

E napokban a fekete szemű a sirástól megadagolt arczczal, zavartan, részketve jött haza. A papa előtt, a ki a leányát igen szerette, feltűnt az a különös dolog és okát kutatá. A kis leány azonban megtagadott minden felvilágosítást és csak hosszas rábeszélés után mondta el, hogy ma is, mint rendszeren, két barátnőjével együtt jött haza a zenedéből. Egy czukrázda előtt elhaladva, az egyik barátnőjével nagy ótvágya támadt egy kis csókadás történetére és hosszas gondolkodás után a dárman betértek a czukrázsdába, hogy nyalánkoskodjanak. A czukrázsdában csak egy fiatal, elegáns ur volt, a ki — látszólag — épp akkor akart távozni. — Czilinderjét kezében tartva, a mint őt meglátta, hirtelen megállt és...

— Villámgyorsasággal, papa felém sietett,

kezeli közé fogta fejemet és megcsókolt. Én és barátném felkiáltottunk, az egyik czukrázsléány leejtett egy tányért, az az elegáns ur pedig, mintha semmimem történt volna, mosolyogva köszönt és elment.

A papa, mialatt a leánya beszélt, összeránczolta homlokát, aztán kalapját, botját fogta és azt kérdezte leányától, hogy nem sejtje-e, ki volt azon ur. Ezt sem a leány, sem barátnői nem tudták és így csak a czukrázsdá címét jegyezte fel magának.

— Megesipem azt az embert, ha mindjárt...

Igy kiáltott és elsietett. A czukrázsdába érve, szinte udvariatlanul kért közelebbi felvilágosítást az esetről és a sok mentegetésből csak annyit tudott meg, hogy a czukrázsléány ismeri az illető fiatal embert, sőt hosszas habozás után azt is elmondta, hogy a fiatal ur igen vagyonos házból származó, előkelő hivatalnok, a kinek azonban néha bolondos kedvtelése vannak.

— No, hát azokból a kedvtelésekből én majd kigyógyítom! — kiáltott az öreg ur és a csókrablóhoz sietett, hogy őt felelősségre vonja. — A gavallér épp távozni készült hazulról.

— Én X. vagyok.

— Mivel szolgálhatok?

— Ön ezelőtt két órával a legszemtelenebb módon megcsókolta a leányomat.

— Ah, vagy úgy? Ön a papája annak a kisasszonynak? Igen örvendek!

És mintha ezzel a dolgot elintézte volna, mosolyogva nyújtotta kezét az öreg urnak.

— Ugy látszik, hogy ön az egész dolgot tréfának veszi. No de én majd megtanítom!

— De kedves uram ön helytelenül fogja fel az esetet! Az ön leánya igazán hódítóan szép és nem tehetek róla...

— Itt a közelben lakik az ügyvédem és egyenesen hozzá megyek — többet nem mondok, majd megtudja!

Ajánlom magamat!

— De kérem, várjon egy pillanatig.

És akár tettsett az öregnek, akár nem, a fiatal ember tovább kísérte, le a lépcsőkön, ki az utcára. Izgatottan értek végre a dühös apa háza elé és a fiatal ember ott sem tágitott.

— Ha ő nagysága igazán haragszik, bocsánatot fogok kérni tőle.

Az öreg ur határozottan tiltakozott az ellen, hogy a fiatal ember belépjen a házába, de hasztalan ellenkezett. Pár percz alatt felétek a lakásba; midőn a „meglopott“ kisasszony megpillantotta a fiatal embert, a szomzéd szobába akart futni, de a merész tolatkodó utját állta.

— Igazán haragszik? — kérdezte és megragadta kezeckéjét, melyet az elrántott tőle. Igazán nem tehetek róla, nagysád, oly hirtelen támadt bennem a vágy — hiszen ön nagyon szép.

Erre heves vita támadt, melynek folytán az öreg ur játszott a megbotrározott fél szerepét, a fiatalok azonban le nem vették a szemüket egymásról. Belépett a szobaleány és jelentette, hogy a barátnői szeretnének a kisasszonynyal beszélni, mire ez azt üzentette ki nekik, hogy nem ér rá, pár percz mulva azonban mégis kiment.

A szőke barátnék égtek a kíváncsiságtól.

— Nos megesipte már a papád?

— Megtette már a feljelentést a büntető törvényszéknél?

— A „meglopott“ leányka pedig elpirult míg barátnői nagyot néztek, a mikor azt jelentette nekik:

— Nem tette meg, mert épp most kérte meg a kezemet.

Vidék.

Szerelmi tragédia.

— Saját tudósítólattól.

Miskolczi levelezőnk írja a következőket. Az Avasdombon mult éjjel véres szerelmi dráma történt, melynek mind a két hőse meghalt.

A város közönsége az esetnek mind a két áldozatát jól ismerte. Moravcsék Gyulát, Kulcsár Károly gyárosnak művezetőjét és Gergely Erzsébetet, a diósgyőri vas- és aczé-

gyári fogyasztási egyesületnél alkalmazott pénztárosnőt.

Rudas György pinceőr az Avasdombon a Horváth Kajos országgyűlés képviselő után elnevezett „Horváthtetőn“ hétfőn hajnalban egymás mellett fekve, halva találta őket. Az ifjunak, az orvosi szemle szerint a nyakszirt felett hátul, a bal halántékán át hatolt fejébe a gyilkos golyó. A hatusövü revolvert a leány jobb kezében találták. A megrendítő szerelmi dráma részletei a P. H. szerint a következők: Moravcsék Gyula és Gergely Eliz már egy év óta szeretik egymást. Örök hűséget esküdtek egymásnak és egybekelésüknek semmi sem állt volna útjában, csupán mind a kettő szüleinek beleegyezése. Moravcsék Gyulának az apja, Gergely Eliznek az anyja konokul viszszaütötte a gyermekek kérését, hogy egyezzenek bele a házasságba. Moravcsék Gyula végre megunt az eredménytelen harcot és vasárnap kijelentette kedvesének, hogy elköltözik Amerikába és bármennyire vérzik is szíve, úgy látja, hogy válniok kell.

A halálraíjelt leány kérte, könyörgött kedveséhez, hogy álljon el szándékától. A fiatal ember nem engedett, s már a legközelebbi napok egyikére ki is tüzte elutazását. Gergely Erzsébet, mikor látta, hogy rimánkodása hasztalan, még csak arra kérte szerelmét, hogy mulatva bucsuzzanak el egymástól.

Tegnap a miskolczi vasuti hivatalnokok dalos egyesülete zászlószentelő ünnepét a „nép kertben“ tánczvigalommal fejezte be. Ezt a mulatságot választotta a szerelmes, valóféltben levő pár bucsúünnepnek. Tánczoltak, mulattak egész éjen át. A szülei tudtán kívül mentek a mulatságra.

Pitymallott már, mikor Gergely Eliz arra kérte kedvesét, hogy kísérje föl az „Avasra.“ Fönt a dombon a leány ismét kérni kezdte szerelmét, hogy ne hagyja el, mert meghal.

Heves szóváltás után, mint ahogy az őket megfigyelő pinceőr mondja, eldőrdült egy lövés, néhány percz mulva egy második, és amire a pinceőr hozzájuk ért, már mindkettőt egymás mellett heverve, holtan találta.

A leány lelőtte távozni akaró kedvesét s aztán önmaga ellen sütötte el a gyilkoló fegyvert.

r. l.

— **Az ezermester halála.** Említettük lapunkban, hogy Vámospéresen a beomló kut eltemette Téglási Lajos kutmestert. A szerencsétlenül járt ember ezermester hírében állt községében s a perpeuum mobile fölhalálásán törte a fejét. Készített is egy gépet, mely egy hétig járt, de azután fölmondta a szolgálatot. Az ezermester Amerikát is megjárta, de onnan csakhamar visszatért. A szó teljes értelmében nemzetközi ember volt és hihetetlen meséivel sok derült órát szerzett a jó vámospéresi-eknek.

— **Öngyilkosság.** Léderer Herman nagyvárad külvárosi szatócs neje szül. Freiburger Teréz, tegnap délután 4 órakor a szoba rendjára felkötötte magát s rögtön meghalt. Az orvosrendőri vizsgálat kiderítette, hogy az öngyilkos nő ezen tettét hirtelen előállított elmezavar idézte elő. Léderer Hermanné különben pár héttel ezelőtt került ki a kózkórház örültek szobájából s öngyilkossága előtt pár perczel jött reá ismét rohama s mivel ez idő tájban senki nem volt jelen, felakasztotta magát.

— **A terjeszkedő nazarénusok.** H.-Böszörményben rohamosan hódít főként az a több szegény néposztály körében a nazarénizmus, amely a nagy hajduvárosban csaknem kétezer lelket számlál már, pedig alig néhány évvel ezelőtt kezdett jelentkezni ott ez a szekta. — Hogy milyen összetartók, áldozatkészek és vallásosak ezek az emberek, mi sem bizonyítja inkább, mint az a csinos külsejű tágas templom, amelyet több mint 20,000 frt költséggel tavaly építettek közel a város központjához. A gyülekezet papja egy földesi származású fiatal ember, aki nem régen kaszával, kapával kereste a kenyerét, de azután a „Szent Lélek sugallatára“ kiment Hamburgban s ott tanult valami baptista iskolában, honnan mint kész pap tért haza. Böszörményi hitsorsosai siettek papjoknak megválasztani a hamar nagy hírvérvé vergődött apostolt.

— **A vármegye közbiztonsága.** Biharvármegye területén ez év május havában történt közbiztonsági esetekről a csendőrség a következő kimutatást állította össze: Elfogatott: testi sértésért 1, lopásért 5 gyújtogatásért 1. Kisebbségi eseményekért bejelentett 160 egyén. E kimutatás szerint Biharvármegyének van ez idő szerint a legjobb közbiztonsági állapota.

Városi rendkívüli közgyűlés.

— Vihar a városházán. —

Debreczen, július 2.

I.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága ma délelőtt 9 órakor gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt tartott rendkívüli közgyűlést folytatva a városi szervezési szabályrendelet újraalakítására vonatkozó szervezőbizottsági javaslat részletes tárgyalását.

Már jóval kilencz óra előtt megelénkült a nagy tanácsterem, amelybe felvonultak hadvészülte képpel, haragvó szemekkel azok a városatyák, akik a múlt heti első ülésről a halasztási indítvány bukása miatt duzzogva vonultak el.

Kilencz órára közel száz törvényhatósági bizottsági tag volt együtt, jelentékeny része nem azért, hogy tárgyalja a tervezetet, hanem hogy szavazzon.

Alig nyitotta meg a főispán a közgyűlést, az előadó beleakart kezdeni a szöveg olvasásába, kitört a vihar. Felállott Juhász Ignác bizottsági tag is ismételte azt a halasztási indítványát, amelyet már egyszer leszavazott a közgyűlés. Az általános meglepetést keltett indítvány fölött élénk vita indult meg, amely a vita végén kért és elrendelt névszerinti szavazás megejtésével, minden lényegesebb argumentum nélkül, teljes öt negyedórásig tartott.

A halasztási indítvány mellett felhozott indokok egyre csak a régi nótát hangoztatták, hogy tudniillik nem volt idő a javaslat tanulmányozására, No már ez az indok — amelyet megdönt maga az a körülmény is, hogy aki komolyan akart foglalkozni a kérdéssel, annak már a tárgyalás első napjától fogva is volt alkalmja és elég ideje a kérdéseket tüzetesen tanulmányozni, — természetesen, hogy meg nem állhatott.

A halasztási indítványt 49 szóval 42 ellen elvetették, azok, akik csak szavazni jöttek eltávoztak; a közgyűlés folytatta a részletes tárgyalást, elfogadván több kevesebb módosítással a számvevőség tervezésére vonatkozó tervezet részét.

Letárgyalták még a városi pénztárak szervezésére vonatkozó szakaszokat, amelyek után a főispán a közgyűlés folytatását holnap délelőtt 9 órára tűzte ki illetve napolta ei.

A közgyűlés lefolyásáról a következő részletes tudósítást adjuk.

II.

Gróf Dégenfeld József főispán a rendkívüli közgyűlést megnyitja.

Juhász Ignác ismét előterjesztette ismeretes halasztási indítványát, kérve a közgyűlést, hogy a tárgyalást 30 napra halasztsa el, hogy a nagyterjedelmű és fontos javaslatot részletesen tanulmányozhassák, hogy annak intézkedéseiről tiszta fogalmat nyerjenek. Új hivatalok szervezéséről, tisztviselői fizetés emeléséről van szó a javaslatban nincs kiintézve a régi fizetés, nem tűnik ki az emelés összege s nem tudják, honnan fedezik a többkiadást. Pozitív adatokat kér a költségemelés mennyisége és fedezete tekintetében. Halasztási indítványát elfogadásra ajánlja.

Közbeszólások: Szeptemberre kell halasztani.

Márk Endre szükségesnek tartja, hogy a szervezés a szeptemberi tisztújításig keresztülvitessék. Fele már le van tárgyalva, a másik felét mindenki tanulmányozhatta, akj akarta. A fedezet kimutatására vonatkozólag megjegyzi, hogy arról a költségvetés összeállításakor történik gondoskodás. Kéri az indokolatlan halasztási indítvány elvetésével a folytatólagos tárgyalást megejtteni, amelynek során az előadó és a főszámvevő megadhatják a netáni szükséges felvilágosításokat.

Dr. Bakonyi Samu résztvevett a szervezőbizottságban, de mégis támogatja a halasztási indítványt. Kijelenti egyben, hogy a fizetések rendezését is támogatja. A halasztást teljesen indokoltnak tartja s konstatálja, hogy csak azért akarják a szabályzatot sürgősen letárgyalni, hogy a tisztújítás az új szervezés alapján legyen megejtendő és hogy a tisztújítást egy közgyűléssel elhalasztani törvényes joga a városnak. Ajánlja a halasztási indítványt a közgyűlés jóakarataiba, mely az ellentétek kiélesítése nem használ a város érdekeinek.

Gróf Dégenfeld József főispánt meglepi, hogy dr. Bakonyi Samu akinek az indítványára a mai közgyűlés összehívott hozzájárul az új halasztáshoz. A halasztás indokolatlan már csak azért is, mert az indítványozó részéről kívánt adatok a fizetésrendezések tárgyalásáig beszerezhetők. Attól tart, hogy ha a mai közgyűlést elhalasztanák, a következő közgyűlésen ismét akadna halasztási indítvány.

Kiss Albert a halasztás mellett szólott s hangsúlyozta, hogy a javaslat összeállítására a változások kiszámítását nagyon megnehezítette. Ha a hiányokat a jövő közgyűlésig pótolják, nem fognak ismét halasztást kérni. Kifogásolja azt is, hogy a javaslatához indoklást nem készítettek.

Dr. Bakonyi Samu személyes kérdésben szól a főispán megjegyzésével szemben bizonyítani igyekszik, álláspontjának következetességét.

Juhász Ignác azt konstatálja az elnöklő főispán és Márk Endre felszólalásából, hogy beismerik, mikép a javaslat nincs kellőleg előkészítve. A fizetésemelésre nem lát fedezetet s míg ne látja, addig nem szavazza meg. Az előadó semmit sem indokol, így nem lehet tárgyalni.

Dégenfeld József gróf főispán konstatálja, hogy nem ismerte be, hogy a javaslat nem volna előkészítve, hanem csak a kötelességét teljesítette, amikor a kívánt adatok beszerzését előakarta segíteni. Ez méltányosság, de nem beismerés. Kiss Albert felszólalásával szemben megjegyzi, hogy a külön indoklás nem szokásos, de különben is az új állások rendszeresítését a személyzet elégtelensége indokolja, a fizetésrendezést pedig az teszi szükségessé, hogy a mai fizetések nem felelnek meg a viszonyoknak.

Kiss Albert a tervezetben foglalt rendszerváltozásokra és új állásokra való tekintettel teljes joggal kért indoklást.

Felkiáltások: Szavazzunk! Szavazzunk!

Simonffy Imre polgármester szólan akart, de szavai elvesznek a zivajban.

Gróf Dégenfeld József főispán a bizottsági tagok kérelmére névszerinti szavazást rendelt el s feltette a kérdést a halasztási indítványra, amelynek pártolói igenen el, ellenzői nemmel szavaztak.

Az indítvány mellett igenen el szavaztak: Alföldi Gábor, Dr. Bakonyi Samu, Bácsi András, id. Bányai István, Bulsster Ágost, Bauer Ignác, Dicsőffy József, Erdei Pál, Harangi Sándor, Kálmán András, Kéki Sándor, ifj. Kertész István, Kertész János, Kertész Mihály, Keszei József, Kiss Albert, Kiss Bálint, Kiss Mihály, Dr. Kocsár Gábor, Kovács József, Kurucz Miklós, Kulcsár Gábor, Liptai Miklós, Méces András, L. Nagy Bálint, Dr. Nagy Zsigmond, Németi Sándor, Otrokocsi Végh János, Óry Mihály, Pető István, Polgári Sándor, Pongó Lajos, Seres András, Sz. Szabó László, Dr. Sz. Szabó József, Szentesi Gábor, Szilágyi Bálint, Jámbor Ferencz, Jóna János, Juhász Ignác, és Dr. Fráter Imre: összesen 42 bizottsági tag.

Az indítvány ellen, nemmel szavaztak: Ábrahám László, dr. Balkányi Miklós, Bartha Dániel, Beke Imre, Berger Jenő, Bészler Károly, Erber Vilmos, Fodor József, Gergely Antal, Hanke Lajos, Horváth Tamás, Illés Gyula, Kaszanyitzky Endre, Dr. Kemény Mór, Kiss Orbán Imre, Komlóssy Dezső, Konez Ákos, Koszorus Lajos, Körner Adolf, Kuczik Gábor, Lengyel Imre, dr. Magos György, Márk Endre, Máté Miklós, Medgyaszay Dezső, Medgyaszay Miklós, Medgyaszay Lajos, Miskolczy Jenő, Nánássy Miklós, Paksy Imre, Pálffy Gábor, Rontsik Lajos, Rösszler Richárd, Simonffy Imre, Stáhl Géza, Szabó Sámuel, Szabó József, Szalai István, Szebeni Gábor, Szentkirályi Tivadar, Szűts Mihály, Tüdös József, Zádor Lajos, Jóna Dániel, Váczy János, Vágó Andor, Vecsey Imre, Vértessy István és dr. Sárváry Gyula, összesen 49 bizottsági tag.

Nem szavazott Reichman Ármin.

Miután a szavazás eredményéhez képest a halasztási indítványt 7 szótöbbséggel a közgyűlés elvetette, gróf Dégenfeld József főispán elrendelte a szervezési szabályrendelet folytatólagos tárgyalását.

Vecsey Imre előadó olvasta szakaszonként a számvevőség szervezésére vonatkozó 106, 107, 108, 109, 110 §-ait, a melyeket Ábrahám László, Juhász Ignác, Komlóssy Dezső, Lengyel Imre, Bakonyi Samu, Dr. Nagy Zsigmond, Simonffy Imre, Kiss Albert, Szabó József és többek felszólalási után csekély lényegbeli és sok stiláris módosítással elfogadták.

A pénztárak szervezésére vonatkozólag 111 szakasz Juhász Ignác módosításával, a 112—117 §§-ok módosítás nélkül, 118—119 §§-ok módosítás nélkül, a 120 § Juhász Ignác stiláris módosításával, a 121—1 §-ai pedig több aprólékos módosításával elfogadtattak.

Ezután elnöklő főispán a közgyűlést holnap délelőtt 9 órára napolta el.

Ülés vége délután 1 órakor.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„DEBRECZENI HIRLAT“
pártoktól és kormánytól egyaránt független politikai napilapra.

A Debreczeni Hirlap előfizetési ára:

Egész évre 10 frt.

Fél évre 5 frt.

Negyed évre 2 frt 50 kr.

Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban Kutas Imre könyvnyomdájában, valamint Telegdi K. Lajos kereskedésében, vidéken pedig posta hivatalok útján.

Kérjük azokat a t. cz. vidéki előfizetőket, kiknek előfizetésük június hó végével lejárt, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás történjen.

NAPI HIREK.

Debreczen, július 2.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Július 2. —

— Borus. — Hűvös. — Eső. — Szeles. —

Saison.

Néhány naptól fogva aggódva kérdik egymástól az emberek:

— Nyár van-e, avagy megérkeztek október hűvös napjai?

A kánikulai hónap ma beköszöntött, hanem azért őszi idő. Hűvös és nedves. Pedig az emberek immár a mai nappal akartak alaposan neki kezdeni a nyaralásnak.

A múlt hónap és május a milleniumnak volt szentelve. A tulajdonképeni nyári pihenés most kezdődnek.

De hát nyár van-e most, avagy hűvös ősz?

És az emberek, a kik bepakolva készen állanak, hogy elmenjenek, fürdőre, falura, havasra, vagy nyári villáikba, — megállanak a küszöbön és felöltöikbe huzódva mindig azt didergik:

— Csunya idő!

Hát bizony csunya, hanem azért soha sem lehet az tudni, hogy mitől jó a hűvös levegő, a hideg szél és a szitáló eső. Aki az idők kezdetétől az idők végéig bölcsen intézte a napok forgását, az bizonyára bölcsen cselekedett most is.

Az emberek mindazon által aggodalmasan nézik a bepakolt bőröndöket, az utruhában lármázó gyermekeket, a desperatus szakácsnét, a melancholikus szobaleányt, a szomorúan bobiskoló pinesikutyát és nem tudják elhatározni, hogy vajjon induljanak nyaralni, vagy pedig itthon maradjanak.

Mert nagy ur ám az idő. És parancsolni szokott. Ha az idő akar, hát nem lehet a zöldben majlist tartani, nem lehet a szabadban fürdőzni, nem lehet virágos mezőkön, vadregényes erdei utakon sétálni, nem lehet szellős nyaralókban üdülni. Szóval az idő kedvezése nélkül az egész nyaralás nem ér egy fatáskát.

Ezért esik komoly töprengésbe a családapa és amint az asszony unszolja, hogy menjünk, csak úgy szeliden integeti:

— Mindjárt, mindjárt!

E közben reménykedve néz az ég négy tája felé, ha valjon derül-e? Ám az idő szeszélyes is ha most egy folt kék ég mosolyog rá a következő pillanatban már haragos tarajos felhők torayosulnak fel és fenyegetőznek alá a magasból.

Érthető hát az aggodalom, melylyel a nyaraló közönség a hűvös időt fogadja. Kinek volna most kedve fürdeni — Kinek volna kedve árnyas fák alatt szellős pongyolában lüktölni? Ki vágyik hallani hideg havason kristály patak csörgedezését ebben a hűvös időben.

Talán jó lesz itthon maradni? És várni míg a kánikula lefúj ennek a hűvös időjárásnak, mely az emberből kiöli az idyllikus vágyakat és a nyári zöld helyett a kemenzére gondolunk s madár fütyty helyett simfonia jut eszünkbe, melyet hangversenyteremben klavirmeister penget komolyan és méltóságosan.

Mindazonáltal olyan szeszélyes lény után milyen idő uram is, — nem tanácsos elindulni mert bizony könnyen becsapja az embert. Épen olyan könnyen derül, mint a milyen könnyen borul.

És megérem, hogy még én leszek leg-alaposabban becsapva, mert a mire a hűvös nyarat éneklő soraim kikerülnek a nyomdafesték alól talán mellényre kell vetkőzni olyan bolond meleg lesz. (t. p.)

— **Városi közgyűlés.** Debreczen város törvényhatósági bizottsága ma megkezdett új rendkívüli közgyűlését holnap délelőtt 9 órakor folytatja gróf Dégenfeld József főispán elnöke alatt a városháza nagytermében.

— **A tisztviselői telep ügye.** Régen vajdó ügyben történtek a napokban lépések; a tisztviselői-telep ügye most egy lépéssel közelebb a megvalósulás stádiámaához. Régebben a megállapított terv szerint a Kardos László tulajdonát képező s a sétakert mellett fekvő területet akarták a vezetők e célra megvásárolni s már csaknem megtörtént a vásárlás, amikor a tulajdonos az eladandó birtok árát felemelte Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő, a ki jelenleg az eszme megvalósításán fáradozik, most a rabkert mellett lévő s a Szikszay-család tulajdonát képező földterületet szándékozik megvásárolni. Az alkudozások szerint egy □ méter terület vételára 1 frt 80 krban lett megállapítva. A telep létesítéséhez szükséges összeget amortizációs kölcsön útján már megszerzték.

— **Utazási kedvezmények.** Említettük már lapunkban, hogy a m. kir. belügyminiszter Debreczen sz. kir. város kérelmére, a városi eskü alatt szolgáló tisztviselőkre is kiterjesztette azon utazási kedvezményt, melyet a megyéknek már előbb megadott. Debreczen sz. kir. város közönségéhez ma érkezett belügyminiszteri leirat szerint ezen utazási kedvezményben részesülhetnek a városi tisztviselők, családtagjaik és cselédségük, ha a maguk személye részére arcképes (névjegyalaku) igazolványt állíttatnak ki. Ezen igazolvány 2 frtba kerül. A folyamodás szabályszerű bélyeggel látandó el és legkésőbb augusztus 31-éig a m. kir. államvasutak igazgatóságához küldendők be. A kezelési teendők egyszerűsítése érdekében a miniszter utasítja a törvényhatóságokat, hogy azon tisztviselők, kik a kedvezményes jegyekre igényt tartanak, folyamodásukat egyszerre küldjék be az igazgatóságnak. Azon törvényhatósági tisztviselők, a kik az arcképes igazolványt a maguk részére megváltották, családtagjai számára adandó igazolványért esetről-esetre tartoznak folyamodni vagy az igazgatósághoz, vagy valamelyik üzletvezetőséghez. Folyamodásukat a polgármester látja el pecsétjével és azzal a megjegyzéssel, hogy a családfe már bir igazolvánnyal. A mérsékelt áru utazási jegyek a szomszédos forgalomban nem érvényesek.

— **Szabadságolások a megyeházán.** A megyeházán is megkezdődtek a szabadságolások. Veszprémi Zoltán főjegyző szabadság idejét csak a jövő hó 1-én kezdi meg, de Nemes Zoltán II. aljegyző, Szűcs István kintató és Kocsis Imre irnok már a mai naptól megkezdtek egy óra terjedő szabadság idejüket. Ugyancsak a mai naptól kezdve foglalta el hivatalát Orosz Sándor I. aljegyző, ki egy hónapi szabadság idejének leltöltése után a mai napon foglalta el hivatalát.

— **Nyomdászok mulatsága.** A debreczeni nyomdászok önképző köre a nyomda feltalálója Gutenberg emlékére tudvalevőleg igen érdekesnek ígérkező mulatságot rendeznek ígérkező mulatságot rendeznek e hó 12-én a Margit fürdő dísztermében. — Az ünnepélytelyesen zártkörű lesz s a gazdag műsor mellett fog lefolyni. Elnöki megnyitó beszédet tart Somos Árpád, majd az ezt követő czimbalom számot Kelemen Erzsike czimbalom játéka tölti be. Németh János a debreczeni szintársulat kedvenc művésze, az országos hírű s gyönyörű hangú tenorista is szintén közreműködik ez alkalommal, ki a műsört két ének számmal gazdagítja. Genialis írónk Herczeg F. Három testőr cz. vigjátékának második felvonása is színre kerül ez alkalommal, melyben a debreczeni újságíró gárda több tagja fog közreműködni s melyet bizonyára

szép siker fog koronázni. A teljes szereposztás a következő: Pollacsek — Krémer Jenő, Róza felesége — O. Végh Vilma, Liza gyámleányok — Püspöky Rózsa, Rátkay — Szűcs Jenő, Flóris báró — Lindenfeld Ede, Hortovay — Bereczky Lajos, Kosniczky — Szathmáry Zoltán, Rigó — Lów József, Csernay — Mile Pál, Kovács — Popper Dezső, Nagy János — Nagy József, laptördelő — Morvay Zoltán.

— **Uj anyakönyvvezető.** A belügyminiszter Ethe Jánost a hajdú-sámsoni anyakönyvi kerületbe állami anyakönyvvezetővé nevezte ki. — **Tizenöt éves találkozó.** Tizenöt éves találkozóra gyűltek össze a debreczeni főiskola azon növendékei, akik 15 évvel ezelőtt tettek érettségi vizsgát a főiskolában. A 15 éves találkozó a nagyerdei vígadóban tartott társas ebéddel vette kezdetét, mely után Dankó Pista nótáit hallgatta meg az összegyűlt társaság. Az akkoriban érettségiző fiatalok között láttuk Debreczenből Dr. Benedek János ügyvédet, Berger Jenő építész, Csáky János városi tisztviselőt, Nagy Kálmán ügyvédet, Sassy Béla főiskolai akadémiai igazgatót, Zoltay Lajos hirlapíró.

— **A szombati táncvigalom.** A nagyerdei Dobos pavilonban pompás sikerűnek ígérkező táncvigalom lesz, amelyet a legjobbnévű és legnépszerűbb czég, — a debreczeni polgári kör rendez, a mulatságra, mely kedélyesség és látogatottság tekintetében az első lesz a debreczeni nyári vigalmak között, nagy kedvvel készül az egész város. Akik nem találnak a mulatságra meghívót nem kaptak, forduljanak a polgári kör új helyiségébe, ahol a kívánt meghívókat készséggel szolgáltatja ki a buzgó rendezőség.

— **Zár alá helyezett községek.** Tetétlen és Kaba községek, mint a mai napon vesszük a hírt a debreczeni mezőrendőrségtől az állatok közt fellépett a száj-és körömfájás miatt zár alá helyeztetek.

— **Verseny tekézés.** A kereskedő ifjak önképző egyesülete vasárnap e hó 5-én rendezti helyiségében verseny tekézését. Ez alkalommal tizenkét értékes nyeremény tárgyat kapnak a győztesek. Az első díj egy kettős fedelű arany óra, a második díj egy 20 koronás arany. A versenytekézésre a vendégek szívesen láttatnak.

— **Barmifele irodai alkalmazást szívesen elvállal egy jóírású joghallgató.** — ki helyes minden perczen elfoglalhatja. Czime megtudható e lap szerkesztőségében.

— **Jó házból való fiu tanulóknak felvétetik,** Telegdy K. Lajos könyvkereskedésében.

— **Eladó bor.** Kintűn minőségű tisztán kezelt valódi martinkai, valamint jó erti bor eladó. Értekezhetni a tulajdonosnál n. cs. u. 327 sz. a.

Rendőri hírek.

? **Késelő inasok.** Két apró legénynek egy kis véres esetpatéja zajlott le tegnap a sétakörön. Saff Ferenc és Andorka Sándor kőműves inasok veszték össze és mikor már szóval nem győzték, késsel rohantak egymásra, erős pusztítást vívén véghez egymás ruházatán. Ugy valasztották szét a dulakodókat és a rendőrség magazinja most két kiezűrázott bieskával gazdagabb.

? **Falánk tolvajok.** Azok a gazemberek, a kiknek nyomát azzal az ismeretes bottal úti a rendőrség, nem holmi nyárspolgáris természetű egyszerű, burgonyával is beérő tolvajok, hanem olyan csirkefogók, kik mindenek fele első kelléknek tartják a jó tápláló kővér húst, Mielőtt hosszabb körutra indultak volna, meg akarták szerezni azt a bizonyos peccsenyének valót. — Az éjszakai koromsötétségben elmentek egyik jégveremben és elloptak onnan vagy tíz forint ára húst. A gazda jelentést tett az esetről a rendőrségnek, mely — hogy is mondjuk csak? — erélyesen nyomozza a gazembereket.

? **Tolvaj kolléga.** Szimionovits György kőművesegédttől, míg déli álmát aludta, egy tarse, Pekker István rovott előéletű munkás, elloptott tőle egy ezüst órát lánczsal. Hosszu tagadás után bevallotta a tettet, még azt is, hogy Foltz Ádámól 3 frtot szintén elemelt. A derék legény letartóztatták.

Különfélék.

+ **Kasszabetörök szökése.** Az az operettbe is beillő szökés, melyet tegnap a pestvidéki kir. törvényszék fogházából rendezett Affendákisz Periklesz és Kázár Ambrus, az egész országban nem tévesztette el mulattató hatását. Azok az állapotok, melyek ebben az igazán kedélyes fogházban uralkodhatnak, mindenütt a legmélyebb megbotránkoztatást keltették és ennek kifejezést adott maga az igazságügyminiszter is, ki — mint jelentették — még tegnap délután szerzett magának tájékoztatást arról, hogy miként nem őrzik az újvilág-utcai fogházban a nagy nehezen elfogott bűnösöket. A dolog nagyon mulatságos volna, ha nem volna annyira szomorú, hogy a főváros közepén uralkodnak ily állapotok, melyek a szégyenpirt kell hogy minden ember arcába keressék, ki ad valamit arra is, hogy ne nyílják minden perczen alkalom arra, hogy bennünket a külföldön neveltségessé tegyenek. Arról az ábrándról persze le kell mondani, hogy Affendákisz egyhamar megkerüljön. A rendőrség emberei Affendákisz roppant ügyes, intelligens embernek mondják, kinek elég jó összeköttetései vannak arra, hogy hamar pénzhez jusson, magát felismerhetetlenné tegye és gyorsan biztosabb tájékokat keressen. Több a remény arra, hogy Kázár ismét megkerül, ámbar ez is, a multkor szökésének tanulságaiból okulva, most bizonyára okosabb lesz.

+ **Pénzhamisítók Tordán** Egész banda pénzhamisító került hurokra Tordán egy volt budapesti titkos rendőrnök privát nyomozása alapján. A dolog története igen érdekes. Ez az uri ember ugyanis már januárban jelentést tett a belügyminiszternek a pénzhamisító bandáról, melynek tagjait is felsorolta s ajánkozott, hogy leleplezi üzemüket, mert a tordai rendőrség nem megbízható. A belügyminiszter áprilisban azt válaszolta neki, hogy ajánlatát nem veheti figyelembe. Leirt a miniszter a tordai rendőrségnek is, hogy nézen utána a pénzhamisítóknak. A rendőrség persze semminek sem jött nyomára, a mi nem csoda, mert az egyik rendőrbiztos is tagja volt a bandának. A mult hónapban aztán a vásáron jelentést tevő uriember észrevette, hogy egy havas oláhnak Szabó József rossz pénzzel fizet. Figyelmeztette erre az oláhot, a ki megköszönve a csendőrséghez fordult, mely aztán leförtöztatta Szabót és a feleségét. A volt titkos rendőr pedig elment az ügyészséghez, elmondott mindent, hónapokig tartott kutatásainak eredményét s az ő jelentése alapján aztán egyenként fogják el a pénzhamisítókat: Marosi rendőrbiztos, a gazdasszonyát Katonai Katit, Jurich József ó-tordai, Koncz József újtordai kovácsot, Miskolezi Miksa ágenst, Timár János szabót, Bölönyi Ferenczet Kövendről, a gépek mesterét, Karácsonyi Lajos és Várdi Dániel tordai kereskedőket és Nagy Albert volt kereskedőt. A 12 foglyot Marosvárrhelyre szállították.

+ **A soproni tragédia emléke.** A bánfalvai erdőben lejátszódtott tragédia még mindig a legnagyobb izgatottságban tartja Sopron közönségét. A hírek ma sem magyarázzák meg a szomorú eset titkát s megmaradnak a mellett, hogy Bogdán Ferenc az elmezavarának egy hirtelen rohamában ölte meg magát és a szép asszonyt, a kit nem volt szabad szeretnie. — Azon a helyen, a hol a tragédia történt, mint soproni levelezőnk táviratozza, márványobeliszket állítanak fel.

+ **Véres politikusok.** Tolesván Losó József és Piszárcsik András a söröskancsók mellett elmélkedtek a régi jó szüretekről, majd a képviselőválasztás került szóba. Losó a néppárt mellett foglat állást, Piszárcsik ellenben a függetlenségi párt hívének vallotta magát. A politikusok először szóval, azután tettel bizonyították a maguk igazát miközben Piszárcsik úgy vágtat főbe egy szódásüveggel a néppárti Losót, hogy ez menten szörnyet halt. A vérmes negyvennyolczast a csendőrség elfogta.

Az óriás-szivar.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Tisztelt szerkesztő ur!

Ön kétségkívül emlékszik még rá, mi mélyen meg voltam indulva a minap, a mikor ön az íróasztala fiókjából elővett valamit, a mi ezüst-papírosba volt csavarva és akkora volt, mint egy középnagyasú szalámi rud.

— Itt van! — szölt ön. — Fogadja ezt elismerésem csekély jeléül!

Az elismerő hang nagyon jól esett lelkemnek, de azon némileg elcsudálkoztam, hogy ön azt a jelentékeny térfogatu tárgyat csekély jelnek nevezi.

— Mi van benne? — kérdeztem.

— Egy szivar!

— Hogyan? Egy szivar? Hiszen ez egy staniolba göngyölt havannai dohány-ültetvény! A jeles szivar hazaszállítására természetesen targonczás hordárt kellett fogadnom.

Othton, vacsora után, lelepleztem a szivart. Levettem róla az ezüst-lemezt és nagy gyönyörűséggel nézegettem a szivar-óriást, a mely illatos is volt, formás is volt, mindenképpen barátságos külsejű volt.

Fölmerült bennem ez a kérdés:

— Már most mit csináljak vele?

Gondoltam arra, hogy szulzónak fogom használni és testgyakorlatokat végzek vele. Aztán gondoltam arra, hogy levélnyomatónak fogom használni az íróasztalomon. Mindenesetre eredeti levélnyomatató volna.

Végre is elhatároztam, hogy a szivart arra fogom használni, a mi a rendeltetés: elszívom. De természetesen valami különös napra tartom fönn magamnak ezt a nem mindennapi élvezetet.

Tegnap örömmnapom volt. Egy hitelezőmet megütötte a guta s ezt a szép napot különös módon kellett megünnepelnem. Egy üveg pezsgőt kellett ürítenem a boldogult emlékére és vacsora után rágyújtottam egy jó szivarra.

Akkor pont kilencz óra mult el egy-két perczezel.

Pompás volt a szivar. Gyönyörűen égett s csupán az okozott némi bajt, hogy a vége csak nagynehezen fért bele a szájamba.

Szivtam, szivtam, csak szivtam . . .

De a szivar sehogyse akart fogyni.

Bjfelután egy óraker hagytam abba és akkorra alig egy huszadrésze égett el.

Kiszámítottam:

— Ha egy huszadrész elszívásán négy óra hosszat kellett dolgoznom, akkor a még hátralevő darabhoz éppen hetvenhat órára van szükség. Minthogy azonban hetvenhat óra hosszat folyton szivarozni legalább is bajos és étkezésre, meg pihenésre is kell számítani egy kis időt, az egész szivar elszívásához legalább is nyolcz nap szükséges!

Azt hiszem, szerkesztő ur, ön elismeri, hogy számításom teljesen korrekt?!

Ennek föltevésében engedje kijelentennem hogy két hétig legnagyobb sajnálkozásomra, nem mehetek a szerkesztőségbe.

Egy hétig a szivart fogom szívni . . .

A másik hetet pedig — üdülésre fogom fordítani.

Mozaik.

× **Le a bicziklivel!** Franciaországban és Amerikában komolyan panaszkodnak a bicziklire. A champs-elységi szalókba nem jár uri nép, mert az emberek jobb szeretnek a boulognei erdőben kerekezni, mint a képek előtt ácsorogni. Amerikában órásk, ékszerészek, korcsmárosok, szabók, színigazgatók átkozzák az új sportot. Azelőtt a fiuk órákért könyörögtek, most biczikli kell nekik; a hölgyek ékszer, öltözékeket kívántak, most csak kerékpáron jár az eszük. A szabók már csak biczikli öltözékeket készítenek és ezeken nincs mit nyerni. A kerékpározóknak alkalmatlan a szivar s lemondanak a dohányzásról. Inkább czukorkákat szopogatnak. A dohányfogyasztás már hetven millió szivarral csökkent. Erős italoktól a kerékpárosok tartózkodnak és színházba persze már a szerelmeseik sem járnak. Nem csoda tehát, ha sűrűn hangoztatják az elkésereedett emberek:

— Le a bicziklivel!

Két virág.

— Auguste Brizeux. —

U t a s.

Megálljunk! Itt a csipkés tenger-parton
Mogorva, sziklafödte zord helyen
Halvány virág tekint felém mosolyogva,
Letépelem, hadd hordozzam keblemen.

K a l a u z.

Ne bánts e sárga, halovány virágot,
Lentebb találsz majd myrtusz-s olajágot.

U t a s.

Nem úgy! Azokra szívem nem sovárog
Előtem dél növénye idegen!
De él hazámban is e bus növényke
S minden myrtusznál kedvesebb nekem.

Bogdánfy Lajos.

— Az asszony olyan, mint a gesztenye,
kivülről szép, belülről semmit sem ér.

— Ha a nő nincs férjnél hétkezű, egy nyelvű,
ha férjhezment: hét nyelvű és egy kezű.

— Két asszony és egy liba már vásárt adnak.

— Asszonynak, szárnak és diónak kemény kéz kell.

— Minden dolog Istentől jö az asszonyt kivéve.

— A nő férfi madár a kalitkában.

— Lóvásárnál és asszonyválasztásnál csukd le szemedet és ajánld magad Istennek.

— Az asszony 13 hónapig beteg egy év alatt.

Lesz, a hogy lesz! . . . Vigasztalom,

Epekedő szívemet!

Hogy előtött a fájdalom,

Ne gondold rá! . . . fel se vedd!

Kiderül még borús egéd,

Kiderül nemsokára . . .

Ott maradnod nem, nem lehet

A föld rögös porába.

Magas égnek kék boltjára

Gyakran szállnak fellegek,

De zugó szél fuvalmára —

E gyászfatyol ellebeg.

Neked is, én fájó szívem,

Lesz ragyogó, új fényed,

Csak bízzál és remélj hiven:

Vágyaidat eléred!

— Még a halott asszonynak sem szabad hinni.

— Malmon, órán és asszonyon mindig van javítani való.

— Felhős idő, festett asszony nem soká tartanak.

— Az asszonynak kéneső az agya, viasz a szive.

Közgazdaság.

Budapesti gabonátörsde.

Debreczen, július 2.

Készáru lanyha.

Őszi buza 6.37—6.44.

Tavaszi buza — — — —

Őszi rozs 5.27—5.28.

Tavaszi rozs — — — —

Őszi zab 5.18—5.20.

Tavaszi zab — — — —

Július aug. tengeri há-

táridőre 3.72—3.74.

Sertéspiacz. B u d a p e s t - K ö b a n y a

1895. július 1.

M a g y a r e l s ő r e n d ű Öreg nehéz,

páronkint 400 klgron felüli sulyban (56 —

król 57 krig. Öreg közép (páronkint 300

400 kgr. sulyban) —54— krtól 57—

krig. Fialat nehéz (páron — 320 klgron fe-

lüli sulyban) —54 krtól 55— krig. Fialat kö-

zép (páronkint 251 320 klgr. sulyban) —54

krtól 55— krig. Fialat könnyű (páronkint

250 klgrig terjedő sulyban) — — krtól —

krig. II. M a g y a r s z e d e t t: Nehéz (pá-

ronkint 280 klgron felüli sulyban) — krtól

— krig. Közép (páronkint 220—280 kgr.

sulyból) — krt — — krig. Könnyű

páronkint 220 klgrig terjedő sulyban —

krtól — krig. III. S z e r b i a i: Nehéz (pá-

ronkint 260 klgr. felüli sulyban) —56 krtól

57— krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) —56— krtól 57— krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) —55— krtól 56 krig.
Sértés létszám: 1896. évi június hó 29. napján volt készletben 8546 darab 1896. évi június hó 30. napján felhajtattott 73 drb. 1986. július hó 1. napjára maradt készletben 8468 drb. Hizottsértés forgalom változatlan.

CSARNOK.

Turandot.

Irta: **Sacher Masoch.**
Foraitotta: **Mérő Károly.**
(Folytatás.)

— Valóban, önnek igaza van, — szólt még mindig gunyosan és kihívólag, — de a prémes ujjas hibázik, felöltsem talán? Azután jó-e ezen világítás, nem kívánna-e több árnyékot, vagy valamely különös fényhatást?
— Ime, ezennel egyik újabb sajtáságát fedeztem fel nagysádnak.
— Ugyan melyiket?
— A legszeretreméltóbb bosszuállást.
— És most gyűlöl, ugy-e bár?
— Sőt ellenkezőleg galamb természeteket ki nem állhatok.
— De báró ur — kiáltott fel nevetve Borbála — vigyázzon magára, most már két veszedelmes igézzettel bírok önre nézve. Első: a szépség.
— Tagadhatlanul.
— Második: a bosszuállás.
— Szintén tagadhatlanul.
— Ha tehát így halad fölfedezéseiben, még megeshetik, hogy ön minden könyveskorsók daczára is belém fog szeretni.
— Ne féljen, Borbála, nálam a szép álmok ideje már rég letűnt, nagyon is vén vagyok már arra, hogy szerelmes lehessenek. Jó éjt.
Még alig ment három lépést, amint visszahívta Borbála.
— Parancsol?
— Kérem ne haragudjék reám. Neveletlenül bántam önrel.
— Borbála!
— Igen, igen. Nyújtsa csak nekem a kezét, vagy pedig, még jobb lesz, várjon csak egy pillanatig.
Erre eltűnt, és prémes ujjasát felöltve azonnal ismét megjelent az ablaknál:
— Így, most kérem a kezét — szólott — és kihajolva, szép karját alányujtotta.
Virgil megragadta és megcsókolta kezét.
— Mit művel ön? — Kérdé, és visszahuzódott.
— Talán nem engedi meg?
— De sőt, ha önnek örömet szerez, a mennyiszer csak kívánja, — s midőn ismét kinyujtotta volna kicsi, de hideg és remegő kezét, — így folytatta: — Csókolja hát!
Virgil kétszer is ajkához emelte kezét, azután kezébe fogta.
— És mikor menjek műtermébe? — kérdezte Borbála.
— Holnap.
— Délelőtt?
— Délelőtt, de egyszersmind reggelire is ezennel meghívni bátorodom.
— Akkor, ugy-e bár, a délutánt is önnél tölthetem?
— Sőt én még az estére is számítok.
— Pompás! — kiáltott fel Borbála, — termézetesen addig fogunk maradni, amíg bealkonyodik, azután nemde, haza fog minket kísérni?
— Mindenesetre, Borbála.
— És most...
— Mit még?
— Még egyszer csókolja meg a kezemet.
Virgi szívesen engedelmeskedett és jó éjt kívánt, mire Borbála utána kiáltotta:
— Viszontlásra holnap.
A két hölgy már másnap délelőtti 10 órakor a medveköi kastély udvarába hajtott. Virgil előre sietett és előbb Jadviga asszonyt azután leányát segítette le a kocsi-

ból. A kocsis oldalán ülő komorna egy kisedő kosarat emelt le a kocsirol.
— Mi van benne. — Kérdé a kastély ura.
— A képhez való öltönyöm — válaszolta Borbála.
— Ugy-e bár meg fogja engedni, hogy ezt mindaddig itt hagyassam, amíg ez ülések tartani fognak?
— Hiszen egészen egészen ugy bánik énvelem, mint Heléna Fausttá!
— Csupán azzal a különbséggel, hogy időről-időre ismét megjelenek, hogy öltönyömet megis elevenítem.
Amíg Virgil a nagy pompás műteremben az utolsó előkészületeket végezte volna addig Borbála komornája segítségével, a szomszéd kisebb és japáni módra berendezett szobában átöltözködött. Amint innen kilépett, a csodálkozás kétszeres felkiáltását lehetett hallani. Virgil a nő remek öltözékétől volt elragadtatva; ez pedig a műteremnek, muzeumhoz hasonló, bizarr és fényes berendezése fölött hallatta meglepetését.
Borbála, aki fekete ruháját a tizenhetedik századnak divatja szerint kötötte össze, redőzött fehér atlasz szoknyát viselt minczen dísz nélkül, azután biborszínű bársony kabátot fehér prémmel szegélyezve, amely, miről illatos hó köríté büszke nyakát és gyönyörű karjait.
— Kisasszony, öltözetéhez éppen azon színeket választotta, melyek a németalföldi iskola gyönyörű festményein mintegy jellegzetesek.
— Ezzel önt akartam meglepni.
Virgil meghajtotta magát és aztán kezét csókolta.
— Most azonban — kérte Borbála — magyarozza meg nekem minden itteni drága kincsét.
Virgil azonnal hozzálátott az egyes tárgyak ismertetéséhez, közbeszövében az illeő műtárgyak megszerzéséről szóló történetkéket és kalandok elbeszélését; ugy történt azután hogy a nagy és gyönyörű teremben tett körut alatt majdnem egész önnön életrajzát elmondotta.
Miután Borbála szemügyre vette volna a ritka és drága fali- és lábszőnyegeket, órákat, diszedényeket, paizsokat, sisakokat, pánczélingeket és alabárdokat, nemkülönbön: nyilakat, fegyvereket, ágyukat, műszereket, legyezőket, kitömött állatokat, bálványokat, prémekeket és száz meg száz más egyebet, így szólott Horachoz:
(Folyt. köv.)

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Othon“-a a keresk. akadémia palotájában.
Nyitvanos olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.
Museum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.
Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreál iskolai műhelyében d. u. — 4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek.
Az „Arany Bika“ kávéházban hetenkint két zeneestély van: hétfőn Rácz Károly, szerdán a Magyarok. A Hungária kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyarai testvérek zenekara.
Az „Arany Bika“ vendéglő éttermében vasárnap estenkint a Magyarai testvérek, Rácz Károly és Veres Tóni zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.
Az „Angol királynő“ vendéglőben kedden Magyarai testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Veres Tóni játszanak.
A „Margit“-túrdőben vasárnap és ünnepnapokon d. u. 1/6—1/9 óra közt sétahangverseny. — Játsszik a katonazenekar.
A Corsó“ kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Veres Tóni zenekara tartanak zeneestélyeket.
Szauer Sándor „Arany sas“ kávéházba minden hétfőn este Veres Tóni zenekara zeneestélyt tart.
Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utcai „Othon“-ban zeneestély hetenkint háromszor.

Vasuti közlekedés.
Érvényes 1896. május hó 1-től.
Egységes vasuti (zona) idő szerint.
Debreczenből indul:
Budapest—Nagyvárad-felé hajn. 4 ó. — p.
Budapest-felé gyorsvonat reggel. 8 ó. 40 p.

Budapest—Nagyvárad felé	d. elután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	éjben	12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 16 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
	éjjel	8 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 30 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután	4 ó. 02 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután	4 ó. 02 p.
	m. á. v.-től reggel	5 ó. 28 p.
	vásártérről	5 ó. 51 p.
H.-Böszörmény-Büd-Szt.-Mihály felé	m. á. v. délután	3 ó. 57 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.
Füzes-Abony felé	m. á. v.-től reggel	4 ó. 42 p.
	vásártérről	5 ó. — p.
Ohat—Köcs—Polgár felé	m. á. v.-től d. u.	4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u.	4 ó. 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé r.	8 ó. 35 p. és d. u.	4 ó. 17 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.
²⁾ Közvetlen kocsi Kassára ér. 3 ó. 30 p.
³⁾ Poprád-Felkára ér. jun. 15-től szept. 1-ig.

Budapestre érkeznek:
a hajnali 4 órakor induló sz. vonat . . . déli 12 ó. — p.
a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy. v. d. u. 1. o. 50 p.
a déli 12 ó. 36 „ „ sz. v. este 8. o. 10 p.
az este 10 ó. 31 „ „ reggel 5 ó. 45 p.

Budapestről Debreczenbe indul:
a délután 3 ó. 47 p.-kor érkező sz.-v. reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután 2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 „ „ sz. v. este 7 ó. 05 p.
„ „ 2 „ 40 „ „ gy. v. (P.-Ladányig gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.
a reggel 7 ó. 20 p.-kor érkező sz. v. éjjel 11 ó. —

Debreczenbe érkeznek:
Budapest-Nagyvárad felől délután 3 ó. 47 p.
„ „ „ „ gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
„ „ „ „ éjjel 2 ó. 40 p.
„ „ „ „ reg. 7 ó. 20 p.
Nagyvárad felől (P.-Ladányig gy. v.) reggel 5 ó. 12 p.
M.-Sziget-Szatmár felől reggel 7 ó. 50 p.
„ „ „ „ délután 12 ó. 16 p.
„ „ „ „ este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól este 5 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől¹⁾ reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől²⁾ este 7 ó. 50 p.
B.-Szt.-Mihály— (vásártérre reggel 8 ó. 03 p.
H.-Böszörmény felől m. á. v. hoz 8 ó. 17 p.
„ „ „ „ vásártérre este 6 ó. 30 p.
„ „ „ „ m. á. v. hoz 6 ó. 49 p.)

Füzes-Abony felől vásártérre délután 5 ó. 20 p.
Füzes-Abony felől m. á. v.-hoz 5 ó. 32 p.
Ohat—Köcs—Polgár felől vásártérre reggel 7 ó. 40 p.
Nagy-Léta-Derecske felől r. 7. o. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.
„ „ „ „ m. á. v.-hoz 8 ó. — p.
¹⁾ Poprád-Felkáról indul jun. 1-től szept. 15-ig, este 10 ó. 57 p. gy. v.
²⁾ Közvetlen kocsi Kassáról ind. 12 ó. 31 p. u. d.

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
3/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknek (valláskülönbség nélkül), ha a végtszesség a templomban történik, A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza A színházba menet	1 20	80
A színházból jövet	60	40
A színházból jövet	80	60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
éjjel	30	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab mólha után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszuszgá, ortészeti egylet és gözmalomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy ó. várakozással	30	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással	1	70
minden következő órára	60	40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára	80	60
	40	30
A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.		

SCHWARZ MÁRTON

Ingatlan- és Jelzálog-kölcsön

KÖZVETÍTŐ IRODÁJA

DEBRECZEN, Miklós-utca sarkán 1904. sz.

(A Frohner szállodával szemben.)

Földbirtokok, házak, erdők, tanyák,
kaszálók és szőlőskertek vétele, el-
adása és haszonbérbe adása

a leggyorsabban eszközölnének.

Jelzálog-kölcsönök

házakra és földbirtokokra 32 és 42
évi törlesztésre, kedvező törlesztési
feltételek mellett, gyorsan, pontosan
és diskreczió mellett eszközölnének.

Lakások kiadása
eszközölnetik.

Beiratások és felvilágosítások dijta-
lanul eszközölnének.

Dijak csak az ügyletek sikeres lebonyolítása után fizetendők.

Vidéki levelekre azonnali válasz adatik.